

бързо въ чифлика. Заю пристигна уморенъ отъ разходката си и прѣказа вечерята въ кѣщи.

— Чудно нѣщо, — помисли си той, — като че ли има нѣщо твърдо подъ мене. Я да видя какво е!

Той стана, погледна и видѣ шесть бѣли хубави яйца.

Той застана съ отворени уста; вѣспененъ отъ очудване, ту блѣднѣше, ту червенѣше.

— Колко чудно! — каза си той, — снесълъ съмъ яйца, безъ да забѣлѣжа. Значи азъ мога да нѣся яйца! Никога не се е виждало такова нѣщо!

Глупакътъ не можеше даже да помисли, че неговитѣ приятелки кокошкитѣ бѣха му направили тоя подарѣкъ.

Заю искаше да затича веднага до чифлика, да имъ занесе новината, но бѣше вече твърдѣ късно. А въ курника си лѣгатъ рано. Тогава той отиде при Невѣстулката.

— Не можешъ да отгатнешъ, — каза ѝ той, — какво ми се случи: снесохъ шесть яйца.

— Ти се шегувашъ, — очуди се Невѣстулката. — Дѣ се е чуло такова нѣщо!

— Зная, — каза Заю, — но при все това туй е вѣрно.

Невѣстулката, като видѣ, че Заю вѣрва сериозно и като се досѣти, че това бѣше подарѣкъ отъ кокошкитѣ, помисли, че ще бѣде забавно да го остави въ това му заблуждение и му честити, че е снесълъ яйца.

Изпълненъ съ гордостъ, той се върна въ кѣщи. Нощта му се видѣ дълга, защото той бързаше да иде при кокошкитѣ.